

Zaterdag 24 maart 1917 – ochtendeditie

Uit België.

Brussel, 23 maart. De keizer heeft kolonel-generaal von Bissing, de gouverneur-generaal van België, de “Gross Komthur” van de Koninklijke huisorden van Hohenzollern verleend, ter waardering van zijn na lange vredeswerkzaamheid nu in de oorlog op een gewichtige plaats betoonde verdiensten.

Het Belgische Staatsblad van 25 februari-3 maart bevat een koninklijk besluit, waarbij een herinneringsmedaille wordt ingesteld voor de militairen en ambtenaren die rechtstreeks hebben deel genomen aan de veldtochten in Afrika van 1914, 1915 en 1916.

De herinneringsmedaille kan in twee klassen verdeeld worden:

1. De zilveren medaille, bestemd voor de militairen en ambtenaren van het blanke ras die rechtstreeks hebben deelgenomen aan de krijgsv verrichtingen en die in Afrika hebben deel uitgemaakt van krijgsv dienste n;
2. De bronzen medaille, bestemd voor de inlandse graadvoerende n en soldaten, die hebben deelgenomen aan de krijgsv verrichtingen in Kameroen, Rhodesië, Duits-Oost-Afrika of op de oostgrenzen der kolonie.

De zilveren medaille wordt bij koninklijk besluit toegekend; de bronzen medaille wordt verleend bij ministerieel besluit.

Zaterdag 24 maart 1917 – avondeditie

Uit Bornem wordt aan Het Vlaamsche Nieuws geschreven, dat de Vlaamse meeting, die daar op zondag 18 maart moest gegeven worden, mislukt is.

Er is dwang genoeg gepleegd, zo schrijft men aan het blad, en 's nachts werd er onder alle deuren een naamloos briefje geschoven, aldus luidende:

“Al wie zijn land en zijn vorst lief heeft, blijft op de meeting van heden zondag 18 maart weg.”

Omtrent de vertegenwoordigers van de Raad van Vlaanderen, die te Berlijn door de Duitse rijkskanselier zijn ontvangen, deelt Vrij België het volgende mede:

De heer Vernieuwe, ambtenaar, die zich zelden of nooit met de Vlaamse Beweging inliet;

Dr. Dumont uit Brugge: deze is getrouwd met een Duitse vrouw, en heeft zich destijds in het Vlaams arrondissement Brugge als voorstander doen kennen van de Waalse senaatskandidaat Marquet, die na vaarwel te hebben gezegd aan zijn speelhuizen, in de Belgische politiek wou dringen - een opzet, dat trouwens mislukte;

Mr. van den Broeck, uit Antwerpen, die zich steeds op het gedobber van alle getijden liet meeslepen en nooit op Vlaams gebied tot een zelfstandige daad in staat was;

Dr. Borms, leraar te Antwerpen, over wie wij plots vernemen, dat hij directeur is aan het ministerie van Kunsten en Wetenschappen, thans medewerker van een Antwerps blad, waarin hij met balorigheid romantische bijdragen ten beste gaf, die kant noch wal raken;

Lambrichts, die zich professor betitelt, en te Brussel, waar hij in de Vlaamsgezinde kringen niet het minste gezag genoot, privélessen gaf;

Dr. Tack, leraar te Elsene, deed vóór de oorlog aan de Vlaamse Beweging mee; werd tijdens de bezetting directeur-genraal aan het ministerie van Kunsten en Wetenschappen; getrouwd met een Duitse vrouw;

Dr. Verhees, ambtenaar, onbekend in de Vlaamse Beweging, maar jarenlang correspondent te Brussel van de "Kölnische Volkszeitung".

De Duitse officier, die op de foto (van de vertegenwoordigers van de Raad van Vlaanderen) prijkt, is graaf Harrach, hoofd der "Politische Abteilung" te Brussel.

"Men oordele, zegt Vrij België, of de Vlaamse Beweging er veel uitstaans mee kan hebben."

De Toorts meldt:

Naar wij uit Brussel vernemen, heeft de bestendige deputatie van Brabant, bestaande uit de heren Ch. Janssen, Th. Lacourt, E. Richard, P. Raymaeckers en Ch. Geude, woensdagmiddag "en bloc" haar ontslag ingediend bij de Gouverneur-Generaal.

De bestendige deputaties zijn in België een der machtigste wapens in handen der Fransgezinde regering. Nog voor enkele dagen werden ons gevallen opgesomd van Vlaamsgezinde gemeentebesturen, die door de deputatie op zodanige wijze werden behandeld, dat zij elke poging tot vervlaamsing moesten opgeven. De begrotingen werden afgekeurd, de rekeningen geweigerd, de benoemingen niet erkend, enz., enz.

Thans neemt de meest verfranste van alle bestendige deputaties van het Vlaamse land, die van Brabant, ontslag. Wij kunnen hier slechts het woord van een Fransgezinde minister herhalen: "Qu'ils s'en aillent!" Dat ze er uit trekken, allen, en moge weldra Vlaamse Deputaties in Vlaanderen de scepter zwaaien!

Een Vlaams blad heeft medegedeeld dat er van de leden van de gemeenteraad van Antwerpen overleden zijn schepen van Kuyck, Van de Walle, en Randaxhe. Afwezig sedert meer dan twee jaar: Dens, Terwagne, Van Geel, Jonkheer, Longville, Tailleux, Tyck en Van den Bergh. Hebben ontslag genomen: Cornette en Stroum. In het geheel dus dertien afwezigen.

Wanneer, vraagt de Toorts, worden die heren vervangen? Wanneer krijgen wij een zuiver Vlaamse gemeenteraad te Antwerpen.

Omtrent dr. Julius Mees, benoemd tot hoogleraar aan de Vlaamse hogeschool te Gent, deelt De Toorts mede, dat hij een Flamingant is van de oude eed.

In de universiteitswedstrijd – Mees studeerde te Gent – werd hij tot laureaat uitgeroepen om zijn merkwaardig werk over de geschiedenis der Azoren-eilanden, waardoor hij mede in de geleerde kringen van Portugal en Spanje, grote naam verwierf. De Koninklijk Belgische Academie liet van dr. Julius Mees een belangwekkende studie verschijnen over Hendrik de Zeevaarder en de Portugese Academie van Sagres. Na een tweejarig verblijf te Athene keerde dr. Mees terug naar zijn vaderland en werd er benoemd tot bijgevoegd archivaris aan het Rijksarchief te Brussel.